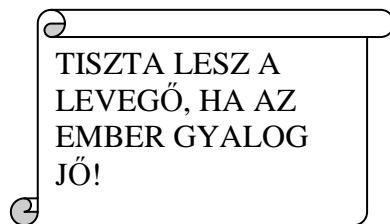

Nocó Jocó és barátai

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy legény és annak két kis barátja. A legényt Nocó Jocónak, s a barátait pedig Környezetvédő Katának és Öko Özsébnek hívták. Sokat játszottak együtt, amennyit tudtak. Hanem aztán egy nap reggel Nocó Jocó barátunk arra ébredt, hogy eső esik. De nem akármilyen eső volt az! Olyan, hogyha földet ér, azonnal megdermed! Rácsöppent egy csöpp Jocó orrára is és rögtön megfagyott! Jocó erre elvisította magát: Öko Özséb, kicsi Katám segítsetek! Ők azonnal ott termettek.

- Mi a baj, Jocókám?
- Mond meg hát, Jocókám!
- Jaj, jaj, nézzétek, mi ez a furcsa eső?
- Hát ez bizony ónos eső!
- De miért esik?
- Autónak szennyeitől, kéménynek füstjétől.
- Mit lehet ellene tenni? – kérdezte Öko Özséb kíváncsian.
- El kell tüntetni a gyárakat és az erőműveket, továbbá kevesebbet kéne mindenkinek autóval járnia – sóhajtott a Környezetvédő Kata.
- De én soha nem járok autóval! Sőt jobban szeretek gyalog, vagy biciklivel járni! – ellenkezett Nocó Jocó.
- Igen ám, de az emberek többsége inkább autóval közlekedik. Sajnos.
- Hát akkor vegyük rá az embereket, hogy kevesebbet járjanak autóval! – tanácsolta Nocó Jocó.

Ezt az ötletét mindannyian helyeselték. Amíg az eső esett, addig ők plakátokat készítettek, amire nagy piros betűkkel ezt írták:

Másnapra kisütött a Nap. Nocó Jocó és a többiek egész nap a várost járták, plakátokat ragasztva mindenhova. Ragasztottak főtéri lámpákra, hirdető oszlopokra, még autókra is! Pár nap múlva örömmel vették észre, hogy az emberek alig járnak autóval.

- Ez az! Megcsináltuk! – kiáltották az gyerekek örömmel.
 - Így legalább nem fagy semmi az orromra – nevetett Nocó Jocó.
- És valóban: attól a naptól kezdve egy csepp ónos eső sem esett a városban.